

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

am tunc potest
ilatione pendet
n. l. liberto. ff.
ad Trebel. Bar.
hoc casu finit
baffatio. ut ca
cui in dubio est
Bald. in l. 2. Ca
c. q. Quarto opp
ad appellandum
posita fuit immo
nocandum est. ut
end. cū simil. Se
dente tempore
st procedere, qu
p. ad immobilis
ria appellatam
n. 6. in uer. app
2. q. 6. fecit d
er iudicem p
am attentata
mus primam
non fuit leg
m fuit deuolu
interposita
nente pro tri
neos diuer
gatoribus. p
expresfa iust
bet. d. c. 1. ibi
op. aut confide
scriptis. & t
atum iuxta. c
n fuit inhibi
aret. in nou
ec tanquam
bi casus de ap
nus. & seu eius
uilem posses
e facta in poss
endi. & man
ut lit. pend. c
appel. Preterea
non potuit ad
o. prout fuit ap
ealis. & meri
iio pio. in par
nt. de eo. qui
lam. ut non po
exquedo. in l. 1
ng. in cō. 1. 1.
op. & Fel. in c
Abb. q. per iud
n. appellari no
missione de ex
lioquin uana
ro cuius corro
reuitatis gra
ē ab excellen
razallegatis. &
astationibus. &
cos appare. no
non fuit facta
Secundo q. non
er. nisi expre
cessus. nam cau
debet esse cen
ual. ut in rem
niter sequitur
one. quod uis

lit. expen. & facit tex. cum ibi no. in c. 1. de ap
p. in c. iuncta clem. appellanti. eod. tit. Reliqua sup
per Excellentissimus. & iustissim^{us} iudex. Laus Deo.

S V M M A E.

Exequendi traditus in l. a diuo pio. Sin uenditione. ff. de re
iudic. an sit necessarius. uel uoluntarius.

Exequendi traditus in l. a diuo pio. Sin uenditione. ff. de re
iudic. an sit necessarius. uel uoluntarius.

Exequendi traditus in l. a diuo pio. Sin uenditione. ff. de re
iudic. an sit necessarius. uel uoluntarius.

Exequendi traditus in l. a diuo pio. Sin uenditione. ff. de re
iudic. an sit necessarius. uel uoluntarius.

Exequendi traditus in l. a diuo pio. Sin uenditione. ff. de re
iudic. an sit necessarius. uel uoluntarius.

EPITOME.

CREDITOR. postquam pro exequutione inco
pit ad immobilis. uel mobilis. & fuit in possessio
nem immisus. quod non possit uariare hic probat.

CONSILIVM CVII.

Si uera sunt ea. que ex aduerso præsupto
nuntur. q. t. ordo exequendi traditus in l.
a diuo pio. ff. de re iudic.

no fit necessarius. sed potius inductus ad
exequutionem pro faciliore exequutione. ut cre
ditor possit incipere a bonis mobilibus. uel ab immo
bilibus. prout sibi uidebitur. ut per Iaso. post Bart. in
l. a diuo pio. ff. de re iudic. quauis Imol. & Alex. qui plures
allegant contrarium uelint. & iudicio meo rectius per
Iaso. & per plura alia. Tamē ex hoc non sequitur.

neg. Bar. & lat. dicit. q. postquam creditor pro ex
equutione inceptit ab immobilibus. aut a mobilibus.

quia immisus fuerit in possessionem. licitum sit ipsi
creditori uariare. de hoc enim nihil dicunt Barto. &
Iaso. sed solum q. pro exequutione licitum est incipe
re a bonis mobilibus. uel immobilibus. prout di
ctorum creditor placebit. sed ex hoc non sequitur. quod
postquam creditor obtinuerit realiter. & cum effe
ctu exequutionem in immobilibus. apprehendēdo
possessionem de mandato exequutoris. possit uariare.

& uariari ad bona mobilia. quoniam exequutor
postquam semel functus fuerit officio diffinitiuē iudicā
do. sine interloquendo. ut signanter declarat Bartol.

in l. quod iussit. ff. de re iud. col. 2. uerfi. quarto. de qua
sententia. & inquit idem Bar. in l. 1. in fi. col. ulti. uer
ficul. sed tunc oppo. ff. de preto. stipul. q. interloquuto
ria. postquam est exequuta. reuocari non potest. nisi
conuenientibus partibus. Sed dominus Auditor pro
exequutione commissa immisit in possessionē bono
rum. mandauit colonis. q. deberent de fructibus cre
ditori respondere. & debitoribus praecepit. q. credito
rem molestare non deberent. & sic fecit quicquid ad
eius officium pro exequutione spectabat. ergo ipse
non potest ad instantiam solius creditoris. seu sui pro
curatoris reuocare ea. quae fecit. sed solum id possit
de consensu utriusque partis. ut ibi per Bar. Et q. facta
exequutione semel vno modo. uel super vna re. credi
tor non possit uariari. quādo per exequutionem semel
factam esset creditori consultum. uoluit Ang. maxi
mo declarat glo. ibi. & non habet contradicentē.

Viterius dico. q. Bar. lat. & alii in d. s. in uenditione.
non dicunt. q. ordo exequendi. uidelicet ut prius a
mobilibus inchoetur. & sit uoluntarius. & non ne
cessarius. immo omnes per illum tex. contrarium vo
lunt. sed bene quaerunt. num inter ipsa bona mobi
lia in exequendo sit aliquis ordo seruandus. & incli
nante eam partem. q. non sit seruandus. Et hic non

est casus. de quo agitur. Et haec breuiter pro aliquat
informatione in praesenti causa p. nūc dicta sufficiat.

S V M M A E.

1 Sententia confirmata per duas sententias conformes trāsit in rem
iudicatam.

2 Exceptio rei indicatae obstat uolenti agere in alio iudicio etiam co
ram alio iudice eodem remedio contra easdem personas. & ex
eadem causa.

3 Ea potest opponi non solum ad merita. sed etiam ad processum
causae.

4 In actione hypothecaria quando dominium. & possessio. & quan
do sola possessio probari debet.

5 Sententia lata ex defectu probationum dicitur merē diffinitiuā.
& in rem iudicatam trāsit.

6 Hypothecaria agens contra heredem cum beneficio legis. & inue
tarij de dominio de functi probare debet.

7 Remedij intentari natura. & non illius. quod competere potuit.
attendi debet.

8 Ex stipulatione notarij nomine alicuius absentis facta non acquiri
tur ius absentis. uel eius heredibus. nisi sequuta ratificatione.

9 Et quando. & quomodo haec ratificatio fieri debeat.

10 Instrumento existente simulato. omnia in illo contenta sunt simula
ta. & nullius momenti. & ex eo nec personali. nec hypotheca
ria actione agi potest.

11 Confessio dotis recepta facta a marito constante matrimonio in
ter uiuos etiam cum renunciatione exceptionis non numeratae
pecuniae praesumitur facta animo donandi. & nec marito. nec
eius heredibus nocet. & nume. 13.

Et an iuramento. & morte uiri confirmetur. nu. 16. & 17.

12 Confessio dotis recepta facta a marito cū renunciatione exceptio
nis non numeratae pecuniae. quando marito nocet. & quan
do non.

14 Quid si dicta confessio esset facta in instrumento quarentigatio.

15 Quid si essent lapsa tempora a iure data ad opponendam exceptio
nem non numeratae pecuniae.

18 Sententia fundata in aliqua exceptione opposita. et cognita etiam
quo ad illam exceptionem trāsit in rem iudicatam.

EPITOME.

EXCEPTIONEM rei iudicatae obstat uolenti
agere in alio iudicio. & coram alio iudice eodem re
medio. & ex eadem causa. contra easdem personas.

Et ex confessione dotis receptae facta a marito cō
stante matrimonio etiam cum iuramento. & renun
ciatione exceptionis pecuniae nō numeratae nō possit
ad dotis restitutionem agi actione personali. uel tan
quam ex donatione praesumpta. uel morte uiri con
firmata. sed simulationis exceptionem posse objici.
hic demonstratur.

CONSILIVM CVIII.

IN causa dñarum Laurae. & Hippolytae de
Salsino cōtra illos de Pasqualetis agen
tes actione hypothecaria ad quādam bo
na per dictas dominas. ac earum patrem
dominum Herculem tenta. & possessa propter quā
dam asseritam dotem olim dominæ Margherita: so
roris dictorum de Pasqualetis. & asserit uxoris quō
dam Comitum Francisci de Beuilacquis. cōtingit de
pluribus dubitari. & Primo. an sententia domini Ni
colai auditoris lata ad fauorem dictorum domini
Herculis. Laurae. & Hippolytae. & confirmata p. alias
duas sententias conformes. quibus fuerunt abso
luti a petitis quoad remedium intentatum. transiue
rit in rem iudicatam. ita quod ipsis de Pasqualetis
iterum agere uolentibus eodem remedio in alio iu
dicio obstat exceptio rei iudicatae. Secundo posi
to. quod quoad remedium hypothecariae intentat
um obstat exceptio rei iudicatae. an etiam obstat
ipsis aduersariis agere uolentibus in alio iudicio
actione personali ad restitutionem dotium.

Tertio

Tertio, utrum dictæ do. Lauræ, & Hippolytæ, contra quas actione personali, uel ex præsumpta donatione morte uiri confirmata possint se tueri ex simulatione contractus, & per exceptionem non numeratæ pecunie. Et omiffis argumentationibus hinc inde fieri solitis, ad rem ipsam deueniendo, circa primum cōcludo, & sententiam do. Nicolai confirmatam per duas sententias conformes in rem transiisse iudicatā, c. quoad consultationem de re iud. & clem. 1. eo. tit. ex quo inferitur, qd aduersarij agere uolentibus in alio iudicio, ac etiam coram alio iudice eodem remedio contra easdem personas, & ex eadem cā obstabit exceptio rei iudicatæ, ut est tex. in l. cū quærit cū sequē. ibiq; gl. & doct. ff. de excep. rei iud. & t̄ hæc exceptio rei iudicatæ, cū sit exceptio litis finitæ, pōt opponi nō solum ad merita causæ, sed etiam ad processum, Bar. in l. 1. & 2. ff. de iureiuran. Alexā. in l. nam, & postea in princ. post gl. eo. tit. & Bald. in l. postq̄ liti, C. de pact. cum si. Item sententia do. Nicolai Auditoris confirmata, ut supra iustificatur ex eo, qd aduersarij agentes hypothecaria non probauerunt possessionem, & dominium Comitis Francisci debitoris prout de dominio, & possessione articulare, & probare debuerunt, l. cum res, & ibi glo. & Bald. C. si res alie. pigno. da. sit, & opime habetur per Bart. in l. rem alienam, ff. de pigno. actio. qui uoluit, qd ad obtinendum in iudicio hypothecariæ directæ, uel utilis requiritur, qd ex parte agentis semper articuletur de dominio, & possessione debitoris, sed differentia si quo ad probandum, an agatur cōtra ipsum debitorem, & tunc sufficiat probare possessionem illius, nam contra ipsum ex probone possessionis etiam dominium probari dicitur, an uerō agatur contra tertium possessorem, & tunc requiritur utrumq; hoc est dominiū, & possessio nem directæ, & principaliter probari, ut ibi per Bart. qui etiam inquit differentiam esse in hoc inter spālē, & generalē hypothecam, nam in spālē debet probari dominium, & possessio debitoris tempore contractus obligationis, in generali uerō sufficit ex post facto probari: sed in terminis nostris aduersarij egerūt hypothecaria cōtra ipsum do. Hercule tertiū possessorem, nec non contra dictas dñas Lauram, & Hippolytam uti hæredes dicti Comitis Francisci, & nō fuit articulatū, uel saltem non fuit probatum de dominio dicti Comitis Francisci, ergo &c. & t̄ quamuis dicta sententia lata fuerit cōtra aduersarios ex defectu dictarum probonū, tamen ea dicitur merē diffinitiuā, & in rem iudicatam transit, l. qui accusare, C. de eden. & c. unico ut eccle. benef. & ad esse sententiæ diffinitiuæ non est necessaria probatio Bart. & Alex. in l. prolata, C. de senten. ¶ Nec obstat, qd aduersarij egerint contra dictas mulieres tanq̄ contra hæredes Comitis Francisci saltem mediare, hoc est mediante earum matre filia dicti Comiti Francisci, quo casu uidetur satis esse, probatam fuisse possessionem per ea, quæ in locis habentur, quia respondetur, qd t̄ præfatæ do. Laura, & Hippolyta, earumq; mater fuerunt hæredes cum beneficio legis, & inuentarij adeo, qd omnia earum iura, quæ in bonis dictæ hereditatis habebant, eis salua esse dicuntur, & iō aduersarij obtinere non possunt iuxta tradita in l. si. sin. uerō, & ibi gl. & doct. C. de iure deliberan. cum si. & p̄r quoad effectum huius iudicij mulieres præfatæ censentur extraneæ, ergo contra eas de dominio dicti Comitis Francisci probari debuit per prædicta, & præsertim cū tpe motæ litis, & uitæ Comitis Francisci, ipse do. Hercules dicta bona possideret, & propterea probati debuit dominium dicti Comitis Francisci tempore contractus, uel post per prædicta. ¶ Nec obstat, qd in instrumento dotium dictæ do. Margheritæ fuerit appositū

pactum precarij, & de ingrediendo proprietate, quo casu uidetur satis fuisse probare debitoris per ea, quæ habentur in l. 3. C. de qua dicitur potest non fuisse processum contra do. Lauram, & Hippolytam ex remedio dotium, sed ex actione hypothecaria, & t̄ propterea tendi natura remedij intentati, & non remedij competere potuit per ea, quæ habentur per glo. & doct. in c. cum dilecti de emptio. & uenit glo. & scriben. in c. Odoardus de solutio. ¶ Iustificatur etiam sententia lata ad fauorem Herculis, & dominarum Laure, & Hippolytæ instrumentum dotium, & hypothecæ factum uerum do. Margheritæ factum fuit in ipsius ipsi, uel hæredibus suis non potuit uis aliquorū. Alex. in l. si mihi, & Titio, ff. de uerbo obli. col. l. fundus ille, ff. de contrahen. empt. Sol. in l. si parruus, C. cōia utriusq; iudi. Bald. in l. mo, C. de acq. poss. & in l. multum interdict. alte. uel sibi, Bart. in l. fundum, ff. de action. cōis in si. post gl. ff. de acq. poss. in l. 1. C. p̄r so. nobis acquir. in l. qui mihi in l. col. ff. de in l. si is, qui pro emptore, ff. de usufructu. P. in l. si de iussu in si. ff. de negocijs gestis. sil. 40. in si. uolu. & late Corne. in consil. 1. cum simil. sed aduersarij, qui ut hæredes Margheritæ egerunt, non probauerunt illam contenta in dicto instrumento, nec ex dicto testamento dictæ do. Margheritæ dicitur de ficatione probari, quia in eo nullum fuit dicto instrumento, nec de contentis in illius fiat mentio de dotibus, quas ipsa fratriquit, ergo &c. Præterea t̄ dato, sed non contenta ipsa ex dispositis in dicto testamento diceretur casse, tamen illa ratificatio non dicitur facta gra, & eo tempore, quo extrema essent habundiam dicta bona erant per do. Herculem acquiritur, ut ex processu constat, ergo hmo fuit in consideratione esse non debet argumentum, cum ibi not. ff. rem rat. hab. Bar. & alij pro emptore, ff. de usufructu. & in l. si uxor, ff. de adulter. Anto. de Butr. in cap. accu. preben. & Bald. in l. si. C. ad Macedon. Preter non apparet de aliquibus dotibus datis, & do. Comiti Francisco, ut ex confessione domini nonis unius ex fratribus do. Margheritæ etiam quia instrumentum prædictum fuit natum de dote recepta saltem pro maiori confessione facta fuit constante matrimonio, stat ex responsionibus, & confessionibus aduerarum factis in respondendo positionibus, & re dicti instrumenti, & contentorum in illis tuerunt aduersarij agere actione hypothecaria personali ad restitutionem dotium, de quibus dicto instrumento, nam cum illud fuerit factum & non uerum, pariter omnia in eo contenta non uera, & simulata, ac nullius momenti sunt post Bar. in l. nemo potest, ff. de lega. 1. & in l. per totum, C. plus ualere, quod agitur, Abb. de loan. de Imol. in c. cum contingat de iuratu. simil. ¶ Nec aduersatur, qd contra instrumentum confessionatum dotis receptæ, in quo renuntiatio exceptioni non numeratæ pecunie, non potest post certum tempus opponi de non numeratā iuxta ea, quæ habentur in l. fin. cum p̄r posita. C. de dote cau. non numeratæ. Beroij. l. diuis, C. qui portio. in pignor. hab. Et quod ratio dotis receptæ facta constare matrimonio

temporis. de quo in d. l. fi. cū auth. ibi posita non possit opponi de non numerata pecunia. Quia respondetur illud uerum eē, & procedere quādo confessio, & renunciatio facta fuisset ante matrimonium contractum, ut dictum fuit. Secus post matrimonii contractum, nam tunc confessio non noceret marito, et si fuisset renunciatum exceptioni nō numerata pecunia, tūc n. presumitur facta animo donandi, & iō tunc marito, uel eius heredibus non competeret exceptio non numerata dotis, sed potius exceptio simularionis, ut dictū fuit. Et t quauis in infirō confessionato, quādo confessio facta est animo donadi, uel presumitur facta animo donadi interuenisset iuramentum, tamen illa confessio, seu renūciatio tāq̃ simulata non firmaretur iūfo, licet uera sit illa opinio, q̃ uera donatio facta inter uir. & uxo. iūfo firme tur, addi uoluit Cyn. in l. i. c. de sacro. eccl. lo. And. in t. di. Spec. in rub. de donat. inter uir. & uxo. Bart. in l. cum quis decedens. in s. titia. ff. de lega. 3. & in l. aurelius. in fi. ff. de libera. lega. & ita tenet Sozi. I. d. l. i. col. 20. in uerfi. fecit da conclusio, qui dicit fe illa sepe con fuisse, & uidiſſe, per doctiſſimos uiros consultum.

17 Nec q̃ illud, q̃ morte ipsius uiri confirmata censeat, obstat, quia responderi pōt, hoc posse procedere, quā do confessio non excederet quingētos aureos, secus si dicta summa excederet, prout in casu nostro excedit, nā tunc talis p̃sumpta donatio morte uiri non confirmaretur, si n. iūfo non confirmatur, ut supra proxime, multo minus morte uiri confirmabitur, & ita in terminis post plures, quos allegat, determinat Sozi. in d. l. i. col. 19. in uerfi. circa primā. ¶ Præterea considerandum est, q̃ t sentētia d. Nicolai fundata fuit nēdum in eo, q̃ probatum non fuerit, sed et in exceptione simulationis opposita, super qua fuit cognitum, & processum, q̃ exceptio cum sit peremptoria, ut in l. 2. & 3. C. plus ual. quod agitur, & super illa fuerit per iudicē indicatum, quis indicare non tene tur, ut habetur in c. i. de ordi. cognit. & per docto. in l. i. C. eo. it. sequitur, q̃ sententia quoad illam exce ptiōem simulationis et in rem indicatā transiuit, ad tradita per docto. in d. c. i. & per Barto. & Alberi. in d. l. i. circa fi. pen. col. C. de ordi. cogni. Et ideō aduersa rij non poterunt in alio iudicio obtinere, siue agant eodem remedio, siue alio, puta actiōe personali ad restitutionē dotis, siue ex donatione p̃sumpta tāq̃ per mortem Comitis Francisci confirmata. Et ex pre dictis omnia dubia supra in principio proposita uide tur resoluta ad fauorem dictarum dominarū Lau re, & Hippolyta. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Appellatio à sententia iudicis delegati ad quem, & quomodo debeat interponi.
- 2 Index ordinarius per commissionem cause sibi à superiøre factam quando dicatur effectus delegatus, & quando ordinarius remaneat, & quando ut delegatus, & quando ut ordinarius cognoscat, & procedat, & num. 7. 9. 11. & 12. & per totum consilium.
- 3 Ordinario aequiparatur ille, cui committitur uniuersitas causarum.
- 4 Index ordinarius, cui etiam causa fuit delegata, potest & ut ordinarius, & ut delegatus procedere.
- 5 Et quando solum ut delegatus.
- 6 Et in dubio quomodo processisse censetur.
- 8 Præsentio unius iudicis facit cessare iurisdictionem alterius iudicis ordinarij.
- 10 Sententia est de processu.
- 13 Delegatus Pape, Legatus, & niclegatus an etiam laicis possint causas committere, an uero solum constitutis in dignitate ecclesiastica.

EPI-